

5. juni 1959) forudsættes ophævet ved gennemførelsen af nærværende lovforslag. De nødvendige bestemmelser fra den nævnte lov overføres derfor til dette lovforslag.

Bestemmelsen i stk. 1 tilsigter at definere levnedsmiddelanstaltens opgave som rådgiver for ministeren for forureningsbekæmpelse og andre myndigheder. Det fremgår af bestemmelsen, at levnedsmiddelanstalten ikke inden for de nuværende rammer råder over hygiejnisk-bakteriologisk specialviden. Muligheden for en udvidelse af instituttets virksomhed med andre opgaver holdes åben, også med henblik på, at det eventuelt kan vise sig hensigtsmæssigt at henlægge visse laboratorieundersøgelser og kontrolopgaver vedrørende forureningsbekæmpelsen til levnedsmiddelanstalten.

Til § 50.

Bestemmelsen giver hjemmel til at etablere de fornødne landsdelslaboratorier eller regionallaboratorier til løsning af kemisk-analytiske opgaver vedrørende levnedsmidler og drikkevand m. v.

Ifølge erfaringer fra udlandet bør der formentlig regnes med, at der vil være behov for et regionalt laboratorium med et befolkningsunderlag på ca. 1 million mennesker. Den nærmere fordeling af laboratorierne er ikke fastlagt. I Århus er der etableret et landsdelslaboratorium i beskeden målestok inden for rammer, der er stillet til rådighed af Århus kommune.

Til kapitel 9.

Efter den hidtil gældende lovgivning har det været en forholdsvis frivillig sag for kommunerne at etablere laboratorier, således at kommuner, der ikke selv magtede opgaven af økonomiske årsager, kunne få de nødvendige laboratorieundersøgelser udført på en anden kommunes laboratorium efter nærmere aftale. De eksisterende ca. 55 laboratorier har betydet særdeles meget for den hygiejnisk-bakteriologiske kontrol, navnlig med mælk og kødvarer. Laboratorierne har i meget væsentlig grad bidraget til, at levnedsmiddelbårne sygdomme har haft et meget begrænset omfang i Danmark i de seneste tiår.

Der er i de seneste år bygget adskillige kommunale laboratorier, undertiden på den måde, at flere kommuner på forhånd er gået sammen om opgaven, navnlig i områder af landet, hvor der ikke er store bykommuner. I andre tilfælde har en større kommune selv etableret et nyt laboratorium, men har mod vederlag påtaget sig at udføre undersøgelser for andre kommuner i området.

Efter den hidtidige lovgivning har de enkelte la-

boratorier i meget stor udstrækning selv kunnet stille sig de laboratoriemæssige opgaver, de ønskede, og laboratorierne har i de senere år vist stadig større interesse for at arbejde med kemisk-analytiske opgaver. Dette betyder, at nogle kemisk-analytiske opgaver efterhånden kan flyttes fra levnedsmiddelanstalten og fra landsdelslaboratorier til de kommunale levnedsmiddellaboratorier. Der er imidlertid behov for en vis koordinering af laboratoriernes arbejde, især vedrørende kemisk-analytiske laboratoriemæssige opgaver.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 44, havde hygiejnekommissionens flertal foreslået, at det kommunale laboratorieapparat overføres til amtskommunerne, bl. a. for at skabe forudsætninger for en fuldstændig laboratoriedækning inden for hele amtskommunes område. Til grund herfor lå undersøgelser i 1966—68, der viste, at den laboratoriemæssige kontrol var tættere i de hidtidige købstæder end i de rene landdistrikter; dette er for visse områders vedkommende stadig tilfældet. Man har valgt at lade laboratorieapparatet forblive hos primærkommunerne, og man har samtidig fundet det hensigtsmæssigt og nødvendigt, at der gennemføres en planlægning af laboratorieapparatet under medvirken af amtsrådet, idet amtsrådene også i andre henseender har regionale, planlæggende funktioner. Gennem en sådan planlægning vil man kunne opnå på den ene side, at der etableres eller opretholdes de laboratorier, som er nødvendige for dækningen af hele amtskommunes område, og på den anden side at der ikke etableres flere eller større laboratorier, end der er behov for.

Bestemmelserne i nærværende kapitel tilsigter at skabe mulighed både for en samlet planlægning af laboratoriernes placering og opbygning og for en hensigtsmæssig fordeling af opgaverne mellem statens levnedsmiddelanstalt, landsdelslaboratorierne og de kommunale laboratorieenheder.

Til § 51.

Bestemmelsen fastslår, at amtskommunen i princippet er det område, inden for hvilket levnedsmiddelkontrolapparatet skal opbygges og koordineres. Tanken med, at levnedsmiddelkontrollenhederne i princippet skal omfatte såvel et laboratorium som laboratorie- og tilsynspersonale, er, at hver enhed skal kunne hvile i sig selv, således at enhederne ved egne medarbejdere kan udtage prøver vedrørende de emner, som laboratoriet skal undersøge, og at personalet fra enheden udfører tilsyn med tilvirkningssteder og udsalgssteder for levnedsmidler m. v. Medens laboratorieprøver tidligere i et vist omfang